

"En Die de harten doorzoekt, weet welke de mening des Geestes is, dewijl Hij naar (de wil) van God voor de heiligen bidt".

Romeinen 8:27.

Genadig God, die in mijn boezem leest!
Ik vlied tot U, en wil, maar kan niet smeken,
Aanschouw mijn nood, mijn neergezonken geest.
En zie mijn oog van stille tranen leken!

Ik smEEK om niets, hoe kwijnend, hoe bedroefd.
Gij ziet me een prooi van mijn bedwelmde zinnen:
Gij weet alleen hetgeen Uw kind behoeft.
En mint het meer, dan 't ooit zichzelf kan minnen.

Geef, Vader, geef aan Uw onwetend kroost,
Hetgeen het zelf niet durft, niet weet te vragen!
Ik buig mij neer, ik smEEK noch kruis, noch troost;
Gij, doe naar Uw ontfermend welbehagen.

Bilderdijk.

Bidden...Hoe gaat het met uw gebedsleven?
Bent u nog, zonder ophouden, bezig met bidden
en dankzeggen?

Of bent u aan lager wal gepaakt, zodat de
wind uit de zeilen is?

We lazen van Bilderdijk:

Geef, Vader, geef aan Uw onwetend kroost,
Hetgeen het zelf niet durft, niet WEET te vragen...
Dat niet-weten kan een ernstige blokkade vor-
men voor het gebed! Wat is eigenlijk dat
niet-weten?

De apostel schrijft het in het voorgaande vers:
Want wij weten niet, wat wij bidden zullen gelijk

het behoort....

Dat niet-weten is een gevangen zijn in ons "vleselijk" bestaan. Vleselijk is niet geestelijk. Aards is niet hemels.

Wat weten wij eigenlijk van de hemelse dingen? Van God? Van het Andere? Wij zijn van gisteren. Wij zijn uit de aarde aards. Wat wij weten, is een weten van het geloof, en een leven in de hoop. Wij weten van God, door Jezus Christus. God, geopenbaard in het vlees. Wat weten wij, nietige aardwormen?

Wat is de mens, wat is in hem te prijzen?

Dat hij God kent? Neen. Dat God hem kent!

Dat alléén is de troostrijke wetenschap van het geloof: Hij kent mij! Hij stort Zijn liefde uit in mijn hart.

Wij weten niet wat wij bidden zullen... Ik, mens, weet niet wat goed is voor God of voor mezelf. Ik weet niet, waar ik om bid. Hoe zou ik bidden wat ik niet weet?

Verwarring, onkunde, eigenbelang, vechten om de voorrang.

Wie zal tot de Heere naderen, op betamelijke wijze, in dankzegging en gebed? Wij? die niet weten te bidden gelijk het behoort?

Daarboven is de Vader, is God, DIE DE HARTEN DOORZOEKT.

Wat moet Hij denken van mijn bidden en danken?

Ik, die niet eens de juiste diagnose kan stellen van mezelf? En dan die heilige en rechtvaardige God! Hij, die de harten doorgrondt en de nieren proeft! Voor Hem is geen ding verborgen. Hij hoort mij. Hij doorziet mij.

Als Hij mij onderzoekt zal Hij mij vervloeken.

Is het gedichtsel van mijn hart niet boos, van mijn jeugd aan? God vindt, wat geen dokter tijdens het onderzoek van het hart gevonden heeft: Boze bedenkingen, overspelen, dieverijen, vals getuigenis. Voor God staan wij allen

NAAKT en GEOPEND!

Ach, wat moeten we beginnen? De onverschillige zegt: Houd maar op, 't heeft alles geen enkele zin. God hoort de zondaars niet. Een ander zoekt het in een "beter", "langer" of "vromer" bidden.

Voor mensen, troosteloze mensen..mensen die niet eens weten wat ze zullen bidden, mag ik een woord van troost noemen: **EN DIE DE HARTEN DOORZOEKT, WEET WELKE DE MENING VAN DE HEILIGE GEEST IS.**

Zalige Pinkstergeest! Vader zoekt..zoekt..en stuit op ons onkruid? Op een harde steen? Op een vuile bron?

Neen! Hij vindt in onze harten de goede mening van de Geest! Toe, lees het nog eens: Vader vindt de mening van de Geest in uw niet-wetend hart.

Maar..wij hebben toch een vlezen hart gekregen? Een vlezen hart kan toch wel bidden?

Maar een vlezen hart is toch geen geestelijk hart? Juist vanwege uw vlezen hart gelooft u dat u "vleselijk" bent!

Een hart van steen zal het vol kunnen houden: Ik ben een bidder..ik heb gekropen.

Maar een hart van vlees zegt: Als God mij doet naar mijn al of niet danken en bidden, ben ik onder de vloek. Dan ben ik en blijf ik verloren. God vindt bij mij niets, dat goed mag heten. Alles is ijdelheid, Ik ben vleselijk, verkocht onder de zonden.

HEILIGE GEEST!!! HIJ weet wat God wil horen en verhoren. Hij weet wat ik nodig heb. Hij is gekomen van de Vader en de Zoon.

Achter mijn onsamenhangend gemompel...boven mijn niet-weten klimt Zijn verzuchting op tot de levende God, als reukwerk. Als offers, die des avonds branden.

Hij, de Heilige Geest, bidt in en voor de hei-

ligen, naar de wil van God. Ik heb me er, met
bidden en al, uit-gebeden.

Wij zijn de kindren niet, die Uw verkleumde
voetjes warmen,
wij staan voor U met hulpeloze armen
en onze knie heeft nimmer zich gebogen,
o Kind, wil onze ledigheid gedogen!

Wij hebben meer de wereld liefgehad dan Uwe
Vader,
maar in de nacht kwam steeds Uw licht ons
nader
en heeft ons weder thuisgebracht: tezamen
dwalende en trouwe schapen. Amen.

De Heilige Geest bidt mij er, ondanks alles, in!
O, lieve Geest: U bidt, en de Vader hoort een
zuiver geluid.

Vader hoort een Hem welbehagelijk gebed.

Hij zegt: Zal Ik dan geen recht doen aan Mijn
uitverkorenen, die dag en nacht tot Mij roepen?
Ik zal haastig recht doen!

Vader vindt iets goeds in mij! Hij hoort een ge-
fundeerde zucht en een betamelijke jubel.

Vader hoort Zijn eigen Kind Jezus! De Heilige
Geest neemt het immers uit het Zijne?

Wat wonderbare troost is hier voor biddeloze
mensen!

Wat blijdschap voor mensen, die hun gebeden za-
gen verworpen tot rozenkransjes.

Wat een troost voor de tollenaar, die zijn o-
gen niet durft opheffen naar de hemel!

Het geloof zegt AMEN! Ik ben een goede bidder.
Mijn mond zingt eeuwig de lof van de Heere. Er
loopt op de hele wereld niet zo'n dankbaar
mens als dat ik ben.

U zegt: Alles goed en wel...maar er staat ge-
schreven dat de Heilige Geest dit doet voor de

HEILIGEN! Maar ik ben zo heilig niet.....
Heilig is hij, die gelooft dat de Heilige en
Rechtvaardige Heiland de zonde der wereld
heeft weggedragen.

Heilig is hij, die voor God zijn onheiligheid
belijdt, en vlucht tot het Heilige der heili-
gen: Jezus Christus, de gekruisigde en opge-
stane Heere.

Och, misschien bent u het over tien minuten
kwijt...ook al zingt u nu van blijdschap in Hem.
Maar Hij vergeet u niet, vergeter!

Hij ging uit om het verlorene te zoeken en te
vinden.

Hij wilde het verloren Lam zijn voor het verlo-
ren schaap.

Hij wilde de verloren Herder zijn. Hij ging uit
om te zoeken het schaap in de donkere nacht.
Hij doorwondde Zijn voeten en grote smart was in
Zijn hart.

Hij, de onschuldige, kroop onder het verloren
schaap, in de diepste put.

Zo heeft Hij alles goed gemaakt.
Zijn gebedsleven heeft geen einde.

Gij dan, bidt aldus:

Onze Vader, Die in de hemelen zijt! U Hoort!
U hoort wat U horen wilt.

Verleid door het kwaad dat steeds mij belaagt,
gevallen in schuld, door wroeging geplaagd,
vertrouw ik slechts Hem, die mij leidt door Zijn Geest,
mijn zonden vergeeft en mijn smarten geneest.

D.C.O.

oo00oo